

UZASADNIENIE

Decyzją z 10 października 2013 roku nr (...)Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (zwanym dalej także „Prezesem UKE” lub „Prezesem Urzędu”) na podstawie art. 210 ust. 1 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 roku prawo telekomunikacyjne (zwanej dalej „Pt”) oraz art. 104 § 1 k.p.a. w związku z art. 206 ustawy prawo telekomunikacyjne, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego za nie wywiązanie się z obowiązku sprawozdawczego za 2010 rok, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy prawo telekomunikacyjne nałożył na Pana M. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą M. S. (...), ul. (...), (...)-(...) P., karę pieniężną w wysokości 5800 PLN (słownie: pięć tysięcy osiemset złotych), płatną do budżetu państwa..

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł powód M. S. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą M. S. (...) w P. zaskarżając decyzję w części dotyczącej kary i wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez obniżenie nałożonej kary pieniężnej do kwoty istotnie niższej od kwoty wskazanej w zaskarżonej decyzji, zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych oraz przeprowadzenie dowodu z dokumentów załączonych na pisma procesowego z 2 czerwca 2014 roku na okoliczności w nim wskazane..

W uzasadnieniu swojego odwołania powód wskazał, na brak uwzględnienia przez pozwanego okoliczność jaką była wyjątkowa sytuacja powoda związana z jego rozwodem i z tym związanym podziałem majątku, co zdaniem powoda należy potraktować jak „stan wyższej konieczności”. Powód podkreślił, iż prowadzi małą firmę w której w 2010 roku zatrudniał tylko dwie osoby i samemu wykonywał większość prac związanych z działalnością firmy, a dopuszczenie się naruszenia obowiązku sprawozdawczego wynikało z przerostu obowiązków połączonych z trudną sytuacją prywatną powoda. Nadto powód podniósł, iż niedopełnienie obowiązku złożenia przez niego przedmiotowego sprawozdania było jednorazowe, a określona z tego tytułu kara przez Prezesa UKE jest całkowicie nie adekwatna i znacznie odbiega od kar nałożonych na innych operatorów z tego samego tytułu.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wniósł o oddalenie odwołania powoda w całości, przeprowadzenie dowodów z dokumentów powołanych przez pozwanego, na okoliczności wskazane w odpowiedzi na odwołanie oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, z uwzględnieniem nakładu pracy radcy prawnego oraz charakteru i stopnia złożoności sprawy. Pozwany podniósł, iż podniesione w odwołaniu przez powoda zarzuty nie znajdują uzasadnienia w obowiązujących przepisach prawa, przez co należy je uznać za bezzasadne. Pozwany podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji i odniósł się do przedstawionych przez powoda w odwołaniu twierdzeń i zarzutów.

Pismem procesowym z 2 czerwca 2014 roku powód doprecyzował swoje wnioski, podtrzymał swoje stanowisko w sprawie i odniósł się do twierdzeń pozwanego.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Prezes UKE pismem z 17 lutego 2012 roku zawiadomił powoda o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej, w związku z nie wywiązaniem się przez powoda z obowiązku sprawozdawczego za rok 2010, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy prawo telekomunikacyjne. (k. 1 akt administracyjnych)

Pismem z 28 lutego 2012 roku powód wniósł o ponowne przesłanie zawiadomienia, powołując się na omyłkowe zniszczenie pierwotnego egzemplarza. (k. 3 akt administracyjnych)

Pismem z 23 marca 2012 roku Urząd Komunikacji Elektronicznej ponownie przesłał zawiadomienie o wszczęciu postępowania i wezwał powoda do złożenia wyjaśnień oraz sprawozdania finansowego za rok 2010. (k. 5 akt administracyjnych)

W odpowiedzi na powyższe powód pismem z 2 kwietnia 2012 roku przedstawił swoje stanowisko przyznając się do niedopełnienia obowiązku sprawozdawczego i wniósł o nałożenie niskiej kary pieniężnej wskazując na okoliczność trudnej sytuacji rodzinnej. Nadto powód poinformował o osiągniętych przychodach w 2010 roku. (k. 7 akt administracyjnych)

Pismem z 8 sierpnia 2013 roku Prezes UKE wezwał powoda do przekazania danych dotyczących osiągniętego przychodu w 2012 roku. (k. 18 akt administracyjnych)

Prezes UKE pismem z 26 września 2012 roku, zawiadomił powoda o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w sprawie, a także o możliwości ostatecznego wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie w terminie 7 dni od otrzymania tego pisma, a ponadto wskazał, iż ze względu na brak odnotowania wpływu zadanych danych dotyczących przychodu ustali karę pieniężną na podstawie art. 210 ust. 3 Pt. (k. 23 akt administracyjnych)

Powód pismem z 1 października 2013 roku skorzystał z prawa do ostatecznego wypowiedzenia się w sprawie i przedstawił dane dotyczące wielkości przychodu za 2012 rok. (k. 26 akt administracyjnych)

Powód w roku obrotowym 2012 osiągnął przychód w wysokości(...) złotych (k. 28 akt administracyjnych)

Powyższe fakty pozostają bezsporne i zostały ustalone na podstawie dokumentów załączonych przez strony do pism procesowych oraz znajdujących się w aktach administracyjnych.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie powoda zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu, Prezes Urzędu prawidłowo przeprowadził wszczęte postępowanie, i ustalił w jego toku, że powód swoją działalnością dopuścił się naruszenia obowiązku sprawozdawczego wynikającego z art. 7 ust. 2 Pt.

Zgodnie z art. 7 ust. 2 Pt przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku obrotowym były równe lub mniejsze od kwoty (...) złotych, jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych.

Przedmiotowe dane winny być przekazane Prezesowi UKE na formularzu, określonym w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z 23 grudnia 2008 roku w sprawie wzorów formularzy służących do przekazywania danych dotyczących działalności telekomunikacyjnej.

Bezsporne jest, że powód nie przedstawił danych, o których mowa w art. 7 ust. 2 Pt w ustawowym terminie zatem prawidłowa jest ocena Prezesa UKE, że powód naruszył obowiązek sprawozdawczy wynikający z powyższego przepisu. Zgodnie z art. 209 ust. 1 ustawy zaistniały więc przesłanki do nałożenia na powoda kary pieniężnej.

Powód nie kwestionował okoliczności naruszenia obowiązku, wnosił jedynie o obniżenie orzeczonej kary. Powód zarzucił, że kara została błędnie wyliczona, a nadto jest nieadekwatna do czynu, którego powód się dopuścił.

W myśl art. 210 ust. 1 ustawy karę pieniężną, o której mowa w art. 209 ust. 1, nakłada Prezes UKE, w drodze decyzji, w wysokości do (...) przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym.

Ustęp 3 powołanego przepisu stanowi, iż podmiot jest obowiązany do dostarczenia Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych, lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, Prezes UKE może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy.

W niniejszej sprawie nie istniały podstawy do szacunkowego ustalenia podstawy wymiaru kary. W toku postępowania administracyjnego, powód przedstawił dokument z którego wynika żądana przez Prezesa UKE informacja co do przychodu osiągniętego przez powoda w roku 2012 (k. 26 akt administracyjnych).

Maksymalna kara, jaką Prezes UKE miał prawo orzec wynosiła zatem 19 290,09zł ((...) przychodu powoda z roku 2012).

Sąd doszedł do wniosku, że kara w wysokości 5800 zł nie odpowiada dyrektywom wskazanym w art. 210 ust. 2 ustawy. Zgodnie z tym przepisem ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes UKE uwzględnia zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.

W ocenie Sądu niewielki udział w rynku właściwym powoda powoduje, iż niewywiązanie się przez powoda z obowiązku nie uniemożliwi Prezesowi UKE dokonać pełnej analizy aktualnego stanu rynku telekomunikacyjnego. Ryzyko, iż wskutek nieprzedstawienia przez powoda żądanych informacji dojdzie do zafalszowań obrazu tego rynku jest w ocenie Sądu znikome. Należy również wskazać, iż powód dopuścił się naruszenia ciężącego na nim obowiązku w okolicznościach trudnej sytuacji rodzinnej, co ma istotny wpływ biorąc pod uwagę fakt, iż powód jako osoba fizyczna prowadzi działalność gospodarczą i nie zatrudnia wielu osób.

Postawa powoda, w tym okoliczność, iż nie był on dotychczas karany prowadzi do wniosku, że ustalona przez Prezesa URE wysokość kary pieniężnej jest nieadekwatna i przemawia za obniżeniem kary pieniężnej. Należy mieć na uwadze fakt, że powód składał w ustawowym terminie dane objęte obowiązkiem nakazanym prawem telekomunikacyjnym, obowiązek ten wykonywał także w kolejnych latach.

Zdaniem Sądu zmniejszenie wysokości kary pieniężnej nie stoi w sprzeczności z jej celami prewencyjnymi za niezastosowanie się do bezwzględnie obowiązujących wymagań prawa telekomunikacyjnego, jak również represyjno-wychowawczymi, zmierzającymi do wymuszenia na ukaranym reguł prawnych w przyszłości. Nałożenie na powoda, który, co należy podkreślić, jest osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą, kary pieniężnej w wysokości 1000 złotych spełni swoją funkcję represyjną, zaś prewencja szczególna jest także w wystarczającym stopniu zaspokojona, gdyż kary nawet w tej wysokości, łącznie z całokształtem okoliczności związanych z toczącym się postępowaniem, jest wystarczająco wyraźnym ostrzeżeniem dla powoda na przyszłość, aby stosować się do przepisów prawa. Tak ustalona kara jest zdaniem Sądu odpowiednia do stwierdzonych naruszeń oraz daje podstawy, by sądzić, że powód nie będzie w przyszłości dopuszczał się naruszeń przepisów prawa telekomunikacyjnego oraz jest współmierna do możliwości finansowych Przedsiębiorcy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zmienił decyzję Prezesa UKE z 10 października 2013 roku nr (...) na podstawie art. 479⁽⁶⁴⁾ § 2 k.p.c. obniżając karę pieniężną nałożoną na powoda do wysokości 1000 złotych.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu w oparciu o art. 98 k.p.c., w zw. z § 14 ust. 3 pkt. 2 w zw. z § 2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu ustalając wysokość wynagrodzenie pełnomocników w stawce minimalnej 360 zł. Przedmiotowe odwołanie zostało w części uwzględnione, a zatem na pozwanym ciąży obowiązek zwrotu powodowi kosztów procesu, które poniósł w związku ze swym udziałem w sprawie. Na kwotę 477 zł składa się opłata sądowa oraz wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej 360 zł wraz z kosztem opłaty skarbowej za złożenie dokumentu stwierdzającego pełnomocnictwo w kwocie 17 zł.

SSO Dariusz Dąbrowski